

Одлука којом се смјењује г. Предраг Черанић са свог садашњег положаја у Обавјештајно-безбједносној агенцији Босне и Херцеговине

Користећи се овлаштењима која су високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези с имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези с тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI .2) “мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Констатујући да је у ставу X. 4 Анекса Декларације Савјета за имплементацију мира сачињеној у Мадриду 16. децембра 1998. године наведено да Савјет потврђује како се челницима којима

Високи представник забрани обављање јавних функција “може такође забранити да се до даљег кандидују на изборима и да обављају било коју другу изборну или именовану функцију и заузимају функцију у политичкој странци”;

Присјећајући се да у складу са чланом II, став 8. Устава Босне и Херцеговине, сви надлежни органи власти у Босни и Херцеговини имају законску обавезу да сарађују са и обезбиједе неограничен приступ Међународном кривичном суду за бившу Југославију и даље посебно имају обавезу да поступају у складу с налозима изданим у складу са чланом 29. Статута Међународног кривичног суда;

Узимајући у обзир и све одговарајуће резолуције Савјета безбједности Уједињених нација, а посебно Резолуцију бр. 1503 од 28. августа 2003. године, Резолуцију бр. 1534 од 26. марта 2004. године и Резолуцију бр. 1722 од 21. новембра 2006. године којим је Савјет безбједности апеловало на све државе, а посебно на Србију и Црну Гору, Хрватску и Босну и Херцеговину, те Републику Српску у Босни и Херцеговини, да интензивирају сарадњу и пруже сву потребну помоћ МКСЈ-у, нарочито ради довођења Радована Караџића и Ратка Младића (...) пред МКСЈ;

Констатујући да Босна и Херцеговина и даље има међународне и домаће обавезе према Међународном кривичном суду за бившу Југославију (МКСЈ) које још увијек нису испуњене у потпуности;

Констатујући даље, илустрације ради, да је Декларација са самита у Риги издата 29. новембра 2006. године у којем су шефови држава и влада учесница на састанку Сјеверноатлантског савјета поново потврдили важност коју придају вриједностима и начелима изложеним у основним документима Евроатлантског савјета за партнерство и Партнерства за мир, и нарочито очекују да Србија и Босна и Херцеговина у потпуности сарађују са МКСЈ-ом;

Присјећајући се да је Управни одбор Савјета за имплементацију

мира на састанку одржаном у Сарајеву 29. фебруара 2008. године позвао органе у Босни и Херцеговини, посебно у Републици Српској, да испоштују своје обавезе које имају по међународном праву тако што ће у потпуности сарађивати са МКСЈ, имати проактивну улогу у хапшењу свих преосталих оптуженика – укључујући Радована Караџића и Ратка Младића – без даљег одлагања, разбијати њихове мреже подршке и обезбиједити њихов трансфер у Хаг;

Констатујући да је законска одговорност Обавјештајно-безбједносне агенције Босне и Херцеговине да сарађује са МКСЈ давањем информација у вези са лицима одговорним за тешке повреде међународног хуманитарног права на територији бивше Југославије од 1991. године;

Жалећи што одређени број лица оптужених у складу с чланом 19. Статута МКСЈ барем до данас успијева да избјегне праведно кривично гоњење, и то избјегавање праведног кривичног гоњења не би било могуће без помоћи других појединаца и органа;

Имајући у виду да је као посљедица те помоћи извршена опструкција имплементације Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини;

Свјестан потребе да се успостави правилна равнотежа између добробити за јавност и права појединаца;

Из разлога утврђених у даљем тексту високи представник овим доноси следећу

одлуку

којом се смјењује г. Предраг Черанић са свог садашњег положаја у Обавјештајно-безбједносној агенцији Босне и Херцеговине,

и забрањује му се обављање сваке службене, изборне или именоване јавне функције, као и кандидовање на изборима и обављање функције у политичким странкама, уколико или све

дотле док га високи представник накнадном одлуком евентуално изричито не овласти да исте обавља или се кандидује.

Предраг Черанић мора одмах напустити својуканцеларију и од овдје наведеног датума забрањује му се даљи приступ у исту. Одмах му престају сва права на накнаде односно привилегије или статус који произилазе из његовог положаја. Ова одлука ступа на снагу одмах и неће захтијевати предузимање додатних процедуралних мјера.

Ова Одлука одмах се објављује у Службеном гласнику Босне и Херцеговине.

РАЗЛОЗИ ЗА СМЈЕЊИВАЊЕ

Неколико лица оптужених према члану 19. Статута МКСЈ и даље су на слободи упркос гнусности злочина за које се оптужују. Ово се не би могло догодити без активне помоћи појединаца који су у могућности да користе свој положај и своје знање о полицијским методама ради спречавања њиховог хапшења.

Чињеница да су овалиац која су оптужена за ратне злочине и даље на слободи, отприлике 12 година након подизања оптужница против њих, извор је дубоке и сталне забринутости не само за људе у Босни и Херцеговини него и за међународну заједницу у цјелини.

На међународној заједници је обавеза да се побрине да се овакво стање које се не може толерисати ријеши покретањем директне акције против појединаца који опструишу међународно право у Босни и Херцеговини. Због свог скандалозног понашања, односно пропуста да испуњавају одговорности своје функције, у вријеме док су били у различитим својствима повезани са јавним институцијама, ови појединци су показали да не заслужују да им се повјери јавна одговорност.

На основу претходно изнесеног и конкретно према информацијама

прикупљеним током консултација са МКСЈ-ом и другим међународним и домаћим организацијама, сматра се да је неопходно да се г. Предраг Ћеранић смијени с положаја који заузима у Обавјештајно-безбједносној Агенцији Босне и Херцеговине да би му се забранило остваривање приступа повјерљивим информацијама путем којег би се угрозила способност Агенције да обавља повјерене јој задатке. Предраг Ћеранић је, услјед својих поступања односно пропуста у дјеловању на одговорној функцији, допринијео скривању оптужених за ратне злочине од лица правде те спречавању напора оних који су настојали да их изведу пред лице правде.

Предраг Ћеранић је одговоран за допринос у пружању материјалне подршке и помагању појединцима оптуженим према претходно поменутом члану 19. Предраг Ћеранић, према томе, опструише процес имплементације мира и мора се смијенити с положаја који заузима у Обавјештајно-безбједносној агенцији Босне и Херцеговине и мора му се забрани приступ повјерљивим информацијама које се односе на државну безбједност и гоњење лица оптужених за ратне злочине. Овакав исход намећу начела исправног управљања и транспарентности, заштите интегритета и угледа институција Босне и Херцеговине, те активна подршка владавини закона и међународним обавезама Босне и Херцеговине – који су од суштинског значаја за процес провођења мира.

<i>Сарајево, 30. маја 2008.</i>	<i>Мирослав Лајчаќ</i>
	<i>Високи представник</i>